

Retalls d'educació

A les cases de criança, professionals de l'educació atenen els infants a casa seva

Alternatives a escolaritzar

Clara Puigventós, psicopedagoga i directora de projectes a la Baula SCL.
Gemma Torregrosà, directora tècnica a la Baula SCL.

Amb l'arribada d'un infant a la nostra vida se'ns plantegen molts interrogants i dubtes a molts nivells. Avui voldríem parlar del dilema de l'escolarització en la primera infància i, fins i tot, en el que seria la franja d'edat d'educació no obligatòria, és a dir, dels 0 als 6 anys.

D'inici, pot semblar que el dubte es generi sobre si escolaritzar l'infant en una llar d'infants o bé criar l'infant a casa fins a l'inici de l'escola de grans. Ara bé, en aquest dilema hi ha molts matisos, ja que hi ha també alternatives que es poden apropar més a les nostres necessitats com a família sense haver de decidir sobre una opció o una altra.

Com a alternatives a l'escolarització podem trobar diferents concepcions d'espais familiars que busquen crear grups de famílies amb infants per compartir espais de trobada, de relació i d'aprenentatge compartit entre adults i els nens i nenes. Aquests espais familiars poden traduir-se en grups de criança, en espais nadió o en ludoteques familiars, per posar alguns exemples. Podem trobar diferències entre els diversos espais, n'hi ha que busquen grups més homogènis, d'altres poden tenir professionals que guin i liderin les trobades, etc.

En els anys anteriors a la crisi, hi va haver una gran proliferació d'aquests espais, sobretot integrats com a servei complementari a les mateixes escoles bressol. Actualment, molts d'aquests espais estan autoorganitzats per les famílies que busquen tenir llocs de trobada per compartir les pròpies experiències derivades de la criança, i també perquè els seus fills puguin compartir jocs i aprenentatges amb altres infants de les seves edats. En aquests tipus de propostes, els infants estan sempre amb un adult de referència, però també existeixen alter-

«També existeixen les anomenades escoles lliures amb projectes educatius alternatius a l'establert que no estan homologades per Ensenyament.»

«No hi ha receptes màgiques, sinó possibilitats que s'adapten més o menys a les seves necessitats i interessos.»

natives per a quan per a una família és inviable ocupar-se exclusivament de la criança del seu fill però no vol escolaritzar-lo en una llar d'infants. Aquest és el cas de les mares de dia o llars de criança, on professionals de l'educació atenen un màxim de 4 infants a casa seva, convenientment preparada per a aquest afer.

Finalment també existeixen les anomenades escoles lliures amb projectes educatius alternatius a l'establert i que no estan homologades per Ensenyament. Aquestes escoles poden tenir també diferents metodologies o peculiaritats i atendre diferents franges d'edat segons el projecte. Amb tot, creiem que tota opció que decideixi la família serà bona. No hi ha receptes màgiques, sinó possibilitats que s'adapten més o menys a les seves necessitats i interessos.

El debat, doncs, no el situem en quina opció és més o menys bona, sinó en el fet que les famílies puguin tenir un ventall d'alternatives i que aquestes siguin de qualitat i amb garanties, per la qual cosa cal que hi pugui haver certa regulació que garanteixi aquesta qualitat i que les polítiques de petita infància vagin més enllà de garantir una escola bressol al municipi, sinó que puguin contemplar a bastament les necessitats actuals de les famílies envers la criança dels seus fills i filles.